

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 1. Futuram in cælo felicitatem præsentì longè anteponebam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

agricola verò, non ita, sed letabitur tempestatem cernens: non enim presentia respicit, sed futura expectat: non respicit ad fulmina, sed manipulos computat: non marcescentia semina, sed vernantes spicas, non gravem imbrem, sed iucundissimam aeræ ventilationem. Itidem & nos, non presentem spectemus laborem, sed orientem ex eo utilitatem, & ex eo nascentem fructum. Labor arrha est, cælum corona. Ita, teste Blofio, S: Gertrudis diuinitus intellexit, quòd, quemadmodum annulus est signum desponsationis, ita aduersitas tam corporalis, quàm spiritalis humiliter propter Deum tolerata, est verissimum signum diuinæ electionis, & quasi desponsatio animæ cum Deo: in tantum, ut gravatus quisq; confidenter dicere possit hæc verba: **ANNULO SVO SVBARRHAVIT ME DOMINVS MEVS IESVS CHRISTVS.**

Lud. Blofius in
Monili
spit. c. 10.

CAPVT IX.

A Fortuna excacatis oculos aperiri, si velint considerare, quid futura, quid presentis ferat felicitas.

§. I.

Futuram, in celo, felicitatem presenti longè anteponendam.

N 3

PA.

Paradoxum videri potest, si quis dicat, neminem felice esse infeliciorem, & infelice nullum feliciorem, si Fortunam ferre nōrit: sed profectō oraculum est, iam olim à D. Augustino, his verbis prolatum: *Nihil est infelicius felicitate peccantium, qua pœnalis nutritur impunitas; & mala voluntas, velut hostis interior, nutritur.* Quin & infelicem, in hac vita, felicem esse, haud inuiti fatebimur, si quæ huc vsq; differuimus, seriò expendere velimus, & præsentia placeat cum futuris in trutinam mittere. *Christiani non sumus, ait S. Augustinus, nisi propter futurum seculum. Nemo præsentia bona speret. Nemo sibi promittat felicitatem Mundi, quia Christianus est: sed utatur felicitate præsentis, ut potest. Quo modo potest? quando potest? cum adest, consolationi Dei gratias agat; ubiq; sit gratus, nusquam sit ingratus: & patri consolanti, & blandienti, & patri emendanti, & flagellanti, & disciplinanti gratus sit. Amat enim ille semper, siue blandiatur, siue minetur.* Sed magis amat, cui maiorem destinat felicitatem. Quæ ergo maior sit felicitas, eodem Augustino iudice, decidatur: immo ipsa vtraque felicitas decidat, dum se se ipsam, quid sit, declarat.

Nam,

S. Augu-
stin.
epist. 5. ad
Marcel.
lin.

S. Augu-
stin. in
Psal. 101.

Nam, licet infiniti ad finitum nulla sit proportio, atque idcirco æterna beatitudo cum huius vitæ fluxa voluptate, non secus atq; Oceanus cum riuulo, immo longè dissimiliùs comparetur; humanis tamen affectibus ita nonnullorū mentes excæcantur, vt præsentis vitæ delectatio, non solùm maior, quàm re ipsa est, sed etiam futuris æternis gaudijs anteferenda videatur: quemadmodum etiam furiosis & ebrijs omnia duplicia apparent. *Nec tantùm hoc ebrijs aut insanis accidit, sed etiam sanis ac sobrijs*, ait Lactantius. *Nam si aliquid nimis prope admoueas, duplex videbitur. Certum est enim interval- lum ac spaciũ, quo acies oculorum coit. Item si retrorsum auoces animum, quasi ad cogitan- dum & intentionem mentis relaxes; cum acies oculi utriusq; deducitur, tunc singuli videre incipiunt separatim. Si animum rursus inten- deris, aciemq; direxeris; coit in vnum, quid- quid duplex videbatur. Quid ergo mirum, si mens veneno ac potentia vini dissoluta, dirigere se non potest ad videndum, sicut nec pedes qui- dem ad ambulandum, neruis stupefcentibus dz- biles? aut si vis furoris in cerebrum sauiens, con- cordiam disiungit oculorum?* Hoc idem acci- dit illis, quos non iam Circe, sed Babylonia

Lactant.
lib. de O-
pific. Dei.
cap. 9.

meretrix, suo poculo inebriat, dementat, illecebrisque ad insaniã redigit. Nimis prope admouent sensuum delectamenta; nimis inhiant voluptati: neque, animo retrorsum auocato, possunt rectè inspicere, quid Fortuna ridens secum ferat insidiarum ac miseriarum. De his dictum est: *Palpabunt quasi in tenebris, & non in luce, & errare eos faciet, quasi ebrios.* Ad hos dictum est: *Expensismini ebrj, & flete, & ululate omnes, cui bibit is vinum in dulcedine.* Venite, gustate & videte, quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

Iob. 12.
25.

Ioel. 1. 4.

Psal. 33. 9.

§. II.

Quanta sit futura Beatorum felicitas?

Gustum nobis præbet maioris voluptatis, D. Augustinus, vt dixi, cuius hæc sunt.

S. Augu-
stin. lib.
22. de Ci-
uit. c. 30.

Quanta erit felicitas, vbi nullum erit malum, nullum latebit bonum, vacabitur Dei laudibus, qui erit omnia in omnibus. Nam quid agetur, vbi, neq; vlla desidia cessabitur, neq; vlla indigentia laborabitur, nescio. Admoneor etiam sancto cantico, vbi lego, vel audio. Beati, qui habitant in domo tua, Domine, in secula seculorum laudabunt te. Omnia membra, & viscera incorruptibilis corporis, quæ nunc videmus per vsus necessitatis varios, distributa, quoni-